

Forfatter: Ørsted, Hans Christian

Titel: BREV TIL: Oehlenschläger, Adam Gottlieb FRA: Ørsted, Hans Christian (1806-09-20)

Citation: Ørsted, Hans Christian : "BREV TIL: Oehlenschläger, Adam Gottlieb FRA: Ørsted, Hans Christian (1806-09-20)", i *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*, Th. Linds, s. 205.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002053861-X00-shoot-L002053861X000039.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Hans Christian Ørsted

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Til Oehlenschläger.

Kjøbenhavn den 20de Sept. 1806.

Hav Tak for Dit sidste Brev. Det har i mange Henseender fornøjet mig. Den Lykke, der ledsager Dig paa Din Reise, glæder mig uendeligt. Jeg er overbeviist om, at Du, hvor Du kommer frem, vil finde ædle Venner og kjære Bekjendtskaber, især da Du, som Du selv siger, har antaget andre Grundsætninger over en vis Deel af Selskabeligheden. Du vil sikkert finde Alt bedre, naar Du kommer hjem, end Du havde formodet. Dit Navn nævnes nu overalt med den mest afgjorte Agtelse, og naar Publikum har været vant til endnu et Par Aar at kalde Dig en stor Digter, vil deres Tal, der ansee Dig for den største, blive langt mere overveiende. Dette behøvedes, naar ikke de Gamle skulde ansee Dig som et ungt Menneske, af urimelige Prætentioner. Dette troer jeg er Aarsagen, hvorfor Du fandt Dig saa lidet opbygget i vore talrige Cirkler her hjemme. Dit Ønske, at faae Titel af Professor, troer jeg kunde vel sættes igjennem; men Prinds Christian er i Holsteen og kommer neppe hjem i Vinter. Jeg troer desuden, at det var bedre, at henvende sig umiddelbart til Kronprindsen selv. Den Grund, at Du paa Reisen vilde have Nytte af en saadan Titel, er god nok synes mig, til at undskylde Ansøgningen. Jøvrigt skal jeg vel tale med Harbou og paa min egen Regning udspørge ham om, hvad han vil, og hvad Prindsen kan udrette. Naar jeg taler med Schimmelmann, skal jeg ogsaa tale til ham derom, det forstaaer sig i mit eget Navn. Det skader ikke, at han er forberedt derpaa. Maaskee finder man, ved nærmere Eftertanke, endnu paa flere Maader at befordre denne gode Gjerning. Jeg er da nu virkeligen beskikket til Professor i Physiken og skal examinere til Philosophikum. Jeg skal ligeledes examinere til pharmaceutisk og s. 206 medicinsk Examen. Jeg faaer herved den Fordeel, at kunne stifte en fysisk Skole i Danmark, hvortil jeg sikkert haaber at finde nogle talentfulde Personer blandt de mange unge Tilhørere, jeg nu faaer. Jeg nødes nu til at flytte ud fra de Værelser, jeg hidtil har beboet, og blot at indrette dem til fysisk Kabinet. Jeg har derfor leiet mig et ret smukt Logi i Bredgaden Nr. 201 & 202, hvorhen nu mine Breve adresseres.

Baggesen er her. Han kommer meget i min Broders Huus. Han gjør meget af Dine Digte, især af St. Hans - Aftens - Spillet og af Aladdin. Det Gammelnordiske er han ingen Ven af og kan ikke lide de mange gamle Ord, Du optager, og endnu mindre vil han vide af de gamle Former. Kort, der var meget at skjændes med ham om; men Villien synes at være god. Han vil tilskrive Dig en poetisk Epistel. Din Søster arbejder ei ganske uden Held paa at omvende ham til Göthe. Han føler allerede, at Meget i hans Domme over denne store Digter kom af personlige Forhold. I ethvert Tilfælde maa man tilstaae, at Baggesen i Omgang er meget interessant, naar man kun ikke bringer ham til at dømmе om den nyere Philosophi og Poesi. Han er virkelig svag i den Henseende, saa at han ofte ivrer mod Noget, blot fordi det kommer fra de ham forhadte Personer, skjøndt han ved andre Leiligheder bifalder det Samme, naar det ikke er ledsaget med et Navn.

Hils Koes og Brøndsted.

Din
H. C. Ørsted.